

Златокосото момче.

(Английска народна приказка).

Далече въ свѣта, на края на малко селце, близо до една гориста страна, се намираше една колибка съ слама покрита. На около имаше градина, която не бѣше наистина много голѣма, но бѣше хубаво наредена отъ една бабичка, която живѣеше тука. Бабичката цѣль день копаеше и странно изглеждаше, когато се навеждаше къмъ миризливитѣ цвѣтя, защото имаше гърбица и сакати рѣцѣ, а лицето ѝ, отъ което гледаха едри черни очи, бѣше отвратително грозно.

Но който я чуеше, какъ говори съ цвѣтята, чудѣше се на нейния неизказано приятенъ и кротъкъ гласъ.

Единъ день, когато слънцето се намираше високо на синьото небе, бабичката отиде въ гората за дърва. Бѣше пролѣтъ, игликата и кокичето кичеха свѣжия зеленъ губер на трѣвата, а госпожа Кривогърба се навеждаше надъ тѣхъ, милваше ги и се радваше на хубостта имъ.

Отеднажъ тя видѣ на земята прѣдъ себе си една връзка увѣхнала иглика, която нѣкой отскубналъ а